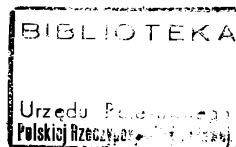

25 października 1929 r.

URZĄD PATENTOWY

B02C 4/30

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 10613.

Kl. 50 c 1.

Stanisław Piotrkowski
(Dąbrowa Górnicza, Polska).

Łamacz do węgla kamiennego.

Zgłoszono 4 grudnia 1928 r.

Udzielono 7 czerwca 1929 r.

Łamacz według niniejszego wynalazku służy do łamania dużych kawałów węgla kamiennego, przeważnie na gatunki opało-we—kostki, najdroższe, w przeciwieństwie do dotychczasowych łamaczy, zapomocą których otrzymuje się bardzo duży odsetek gatunków przemysłowych drobnych, mało wartościowych.

Konstrukcja łamacza polega na zastosowaniu jednej lub kilku par walców stalowych, zaopatrzonych w odpowiednie wysokie zęby śpiczaste, napędzane kołami zębatymi.

Fig. 1 rysunku przedstawia rzut boczny podłużny łamacza, z zębami pochylonymi w kierunku stycznnej koła $x_1—x_2$, fig. 2 — rzut boczny poprzeczny i fig. 3 — rzut z góry.

Fig. 1 przedstawia w rzucie bocznym

dwie pary walców, z których jedna para większych walców $a_1—a_2$ znajduje się u góry i połączona jest ze sobą przy pomocy kół zębatych $Z_1—Z_2—Z_3$, dolna para mniejszych walców $b_1—b_2$ umieszczona jest w pewnej odległości pod górnymi walcami $a_1—a_2$, przytem walce $b_1—b_2$ nie są połączone ze sobą, dzięki czemu łatwo zmienia się odległość pomiędzy nimi, dostosowując je w ten sposób do gatunku łamanego węgla i do żadanego gatunku. Napęd dolnych walców $b_1—b_2$ otrzymuje się od górnych walców $a_1—a_2$ przy pomocy kół zębatych $k_3—k_4—k_1—k_2$.

Węgiel w dużych kawałach doprowadza się na górne walce $a_1—a_2$, ustawione tak, żeby po przejściu przez nie połamany został zgrubsza, a następnie, wpadając pomiędzy dolne walce $b_1—b_2$, połamany

został na pożądaný gatunek, dając możliwie dużo kawałków opałowóh kostek, a mało piżenysłówóh drobnyh.

Wielkość połamanego gatunku otrzymuje się przez odpowiednie rozstawienie walców, w szczególności dolnyh $b_1—b_2$, których koła napędowe $k_1—k_2$ wraz z walcami można z łatwością rozsuwać np. do położenia $k_1—k_2$.

Zastrzeżenie patentowe.

Łamacz do węgla kamiennego, lub podobnego materiału, zaopatrzony w kilka par walców uzębionych, znamienny tem, że uzębienie walców składa się z zębów pochylonych w kierunku styczney koła.

Stanisław Piotrkowski.

FIG. 2

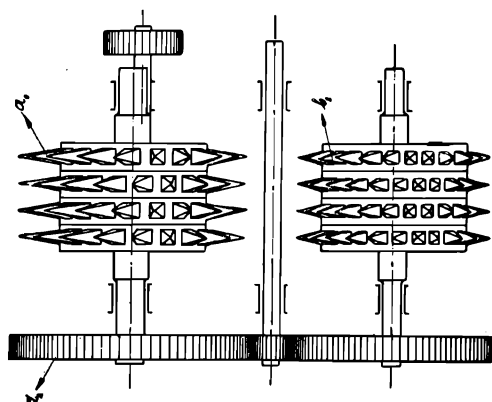

FIG. 1

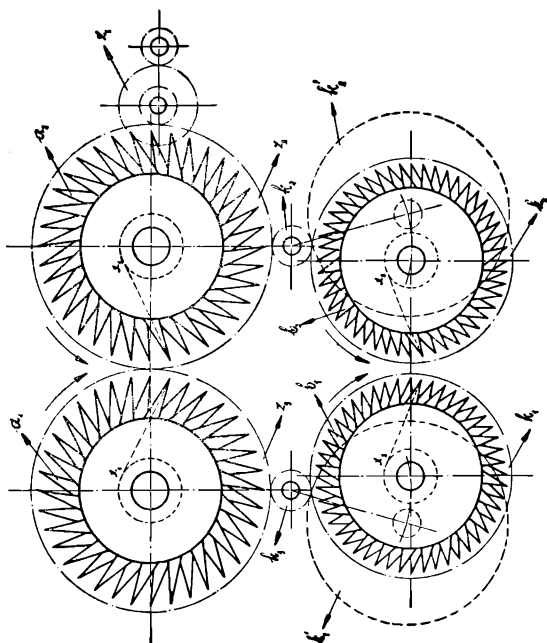

FIG. 3

